

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

การทดสอบ ความสัมพันธ์ ระหว่างดุล การค้า กับอัตราแลกเปลี่ยน ของกลุ่มอาเซียน 8 ประเทศ ซึ่งได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศไทย ประเทศเวียดนาม ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซียที่มีการค้ากับประเทศจีน และประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมุ่งเน้นเพื่อศึกษาผลของอัตราแลกเปลี่ยน ที่มีต่อดุลการค้าของ กลุ่มอาเซียน 8 ประเทศ กับประเทศจีนและประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทศวรรษเป็น ข้อมูลอนุกรมเวลารายเดือน ตั้งแต่เดือนแรกของปี 2000 ถึงเดือนที่ 6 ของปี 2009 แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาทดสอบตามแบบจำลองทางเศรษฐมิติ ด้วยเทคนิควิธี Cointegration และ Error Correction Model (ECM) ตามกระบวนการARDL (Autoregressive Distributed lag)

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาตามขั้นตอนในกระบวนการ ARDL ซึ่งขั้นตอนแรกเป็นการทดสอบสมมติฐานที่ว่า แบบจำลองที่ศึกษามี Cointegration ระหว่างตัวแปรทางด้าน ดุลการค้าของกลุ่มอาเซียนต่อประเทศจีนกับสหรัฐอเมริกา และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างเงิน สกุลต่างๆในกลุ่มอาเซียน ต่อเงินสกุลหยวนของจีน และเงินสกุลดอลลาร์ของสหรัฐฯ อยู่หรือไม่ จากการคำนวณค่าสถิติ F-statistic สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1.1 กรณีกลุ่มอาเซียนกับประเทศจีน

ประเทศส่วนใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศเวียดนาม ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย มีสามประเทศเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา คือ ประเทศลาว ประเทศไทย และประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งขั้นตอนแรกนี้จะให้การตัดสินใจที่มีความหวือหวาในการวิเคราะห์ค่อนข้างสูง จึงนำไปสู่การพิจารณาที่มีประสิทธิภาพมากกว่าในขั้นตอนที่สอง

ขั้นตอนที่สอง เป็นประมาณค่า Error Correction term (EC_{t-1}) จากสมการ ECM เพื่อวิเคราะห์การปรับตัวในระยะสั้น ด้วยการดูความสัมพันธ์ระหว่าง ดุลการค้าของกลุ่มอาเซียนต่อประเทศจีน และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างเงินสกุล ต่างๆในกลุ่มอาเซียนกับเงินหยวนของประเทศจีน พบว่าประเทศส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรทางด้าน ดุลการค้าของกลุ่ม

อาเซียนต่อประเทศจีนและ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างสกุลต่างๆในกลุ่มอาเซียนกับเงินหยวนของประเทศจีน ซึ่งได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศไทย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย กล่าวคือ จะสามารถปรับการออกนอกดุลยภาพให้เข้ามาสู่ดุลยภาพให้เข้ามาสู่ดุลยภาพในระยะยาวได้ ยกเว้นประเทศเดียวคือ ประเทศเวียดนามที่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ส่วนในประเทศลาวไม่สามารถสรุปผลได้

ผลการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่มีต่อดุลการค้าของกลุ่มอาเซียนเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบในระยะยาว สรุปผลได้ดังนี้ ประเทศส่วนใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศไทย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซีย มีเพียงสามประเทศที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา คือ ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม และประเทศสิงคโปร์ โดยประเทศลาวและสิงคโปร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกันระหว่างตัวแปร ส่วนประเทศเวียดนามมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระหว่างตัวแปร

5.1.2 กรณีกลุ่มอาเซียนกับประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศส่วนใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศเวียดนาม ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซีย มีสามประเทศเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา คือ ประเทศลาว ประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์ ซึ่งขั้นตอนแรกนี้จะให้การตัดสินใจที่มีความไหวในการวิเคราะห์ค่อนข้างสูง จึงนำไปสู่การพิจารณาที่มีประสิทธิภาพมากกว่าในขั้นตอนที่สอง

ขั้นตอนที่สอง เป็นประมาณค่า Error Correction term (EC_{t-1}) จากสมการ ECM เพื่อวิเคราะห์การปรับตัวในระยะสั้น ด้วยการดูความสัมพันธ์ระหว่าง ดุลการค้าของกลุ่มอาเซียน ต่อประเทศสหรัฐอเมริกา และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างเงินสกุลต่างๆในกลุ่มอาเซียนกับเงินดอลลาร์ของประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าทุกประเทศมีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรทางด้านดุลการค้าของกลุ่มอาเซียน ต่อประเทศ สหรัฐอเมริกา และ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างสกุลต่างๆในกลุ่มอาเซียนกับเงินดอลลาร์ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศไทย ประเทศเวียดนาม ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย กล่าวคือ จะสามารถปรับการออกนอกดุลยภาพให้เข้ามาสู่ดุลยภาพให้เข้ามาสู่ดุลยภาพในระยะยาวได้

ผลการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่มีต่อดุลการค้าของกลุ่มอาเซียนเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบในระยะยาว สรุปผลได้ดังนี้ ประเทศ ที่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประเทศเวียดนาม ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย

และประเทศมาเลเซีย ส่วนประเทศที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์ โดยประเทศกัมพูชา ประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระหว่างตัวแปร ส่วนประเทศลาวมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระหว่างตัวแปร

5.2 ข้อเสนอแนะทางด้านนโยบาย

จากผลการวิเคราะห์การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างดุลการค้ากับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของกลุ่มอาเซียน กับประเทศจีนและประเทศสหรัฐอเมริกา ในระยะสั้นของผลการศึกษาพบว่าทั้ง 2 กรณีส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างดุลการค้ากับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ของกลุ่มอาเซียน กับประเทศจีนนั้นมีเพียง ประเทศเดียวคือ ประเทศเวียดนาม ที่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปร ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างดุลการค้ากับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ของกลุ่มอาเซียน กับประเทศ สหรัฐอเมริกา ทุกประเทศมีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปร แต่ในระยะยาวของทั้งสองกรณีกลับพบว่าในหลายประเทศไม่มีความสัมพันธ์กัน และในประเทศที่มีความสัมพันธ์กันก็มีทิศทางความสัมพันธ์ทั้งในทิศทางบวกและทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าในระยะยาวนั้นอาจมีตัวแปรอื่น ที่เราไม่สามารถควบคุมได้เข้ามาเกี่ยวข้อง หรือ ผลกระทบภายนอกของแต่ละประเทศอาจไม่เท่ากัน ฉะนั้นกล่าวได้ว่า อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมีผลต่อดุลการค้าของประเทศนั้นๆ ดังนั้นผู้วางแผนนโยบายการเงินของประเทศนั้นๆอาจมีการใช้นโยบายเพื่อรักษาความมีเสถียรภาพในระดับราคาเพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ในประเทศของตน หรือ อาจมีการตกลงความร่วมมือในกลุ่มอาเซียนเพื่อรักษาความมีเสถียรภาพทางการค้าระหว่างประเทศของกลุ่มต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ ของดุลการค้าและอัตราแลกเปลี่ยน ที่แท้จริงของกลุ่มอาเซียน กับประเทศจีนและประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติ ตามกระบวนการ ARDL (Autoregressive Distributed lag) ในการศึกษา โดยพิจารณาเฉพาะ ดุลการค้าของกลุ่มอาเซียน และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างประเทศ จีนและประเทศสหรัฐอเมริกา ในครั้งนี้มีข้อจำกัดด้านข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษา คือ ในบางประเทศมีข้อมูลไม่ครบตามที่กำหนดจึงมีความจำเป็นต้องตัดบางประเทศออกไป ทำให้จำนวนข้อมูลที่ทำการศึกษาลดลง ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรเพิ่มจำนวนข้อมูลให้ครบถ้วนมากขึ้น ทั้งนี้หากสามารถมีข้อมูลและเหตุผลที่สนับสนุนเพียงพอตลอดจนมีการปรับใช้เทคนิควิธีการอื่นๆเพิ่มเติม เพื่อนำมาเปรียบเทียบจะทำให้

สามารถปรับเปลี่ยนข้อสมมติต่างๆ ให้เข้ากับสถานการณ์ที่เป็นจริง รวมทั้งทำให้การวิเคราะห์มีความชัดเจน ถูกต้อง ครบคลุมและน่าเชื่อถือมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved